

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

XX,
se sídlem XX,

proti
žalované

Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky,
se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2017, č. j. ZP-20588/2017-ROo,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje XX

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky pobočka Ústí nad Labem a Hradec Králové (dále též jako „správní orgán prvního stupně“) uložila žalobci platebním výměrem ze dne 28. 11. 2016, č. j. 2110/2006 (dále jen „platební výměr“) povinnost zaplatit dlužné pojistné podle § 15 a § 18 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění (dále jen zákon č. 592/1992 Sb.“ nebo jen „zákon“) za kontrolované období od 1. 1. 2004 do 31. 7. 2015, kdy byl žalobce veden v evidenci jako zaměstnavatel, a to v celkové výši 2 552 Kč a dále penále ve výši 11 371 Kč vyměřené ke dni 28. 11. 2016, které se navyšuje o 0, 05 % z částky dlužného pojistného ode dne 29. 11. 2016 za každý den prodlení až do dne úhrady dlužného pojistného.
2. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání, které žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla jako nedůvodné a napadený platební výměr potvrdila.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V podané žalobě žalobce uvedl, že napadeným rozhodnutím byl přímo zkrácen na svých právech a toto rozhodnutí je nezákonné, protože jím nebylo rozhodováno o odvolacích důvodech, ale žalovaná provedla revizi výpočtu provedeného správním orgánem prvního stupně, aniž by uznala za vhodné seznámit se s věcnou argumentací žalobce, respektive jeho obranou. Až v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedena podstatná část správním orgánem opominutých důvodů, kterým by žalobce mohl ve správním řízení oponovat. Napadené rozhodnutí je ve své podstatě pokračováním platebního výměru a správní řízení tak de facto bylo jednoinstanční.
4. Jak v podané žalobě vylíčil, žalovaná žalobci dopisem ze dne 15. 8. 2015 oznámila, že u něj provede kontrolu plateb na veřejné zdravotní pojištění za kontrolované období od 1. 3. 2014 do 31. 7. 2015. Dne 21. 12. 2015 byl žalobci doručen platební výměr správního orgánu prvního stupně ze dne 2. 12. 2015, kterým bylo žalobci uloženo zaplatit dlužné pojistné a penále ve stanovené výši, žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání, avšak neúspěšně. Proto podal proti rozhodnutí správního orgánu žalobu, která byla odmítnuta Městským soudem v Praze, neboť v mezidobí žalovaná vydáný platební výměr zrušila.
5. Dne 5. 9. 2016 byla žalobci doručena zpráva správního orgánu prvního stupně o výsledku kontroly ze dne 29. 8. 2015, která vyčíslila dluh na pojistném ve výši 10 814 Kč a penále ve výši 10 933 Kč za kontrolované období od 1. 1. 2004 do 31. 7. 2015. Proti kontrolní zprávě podal žalobce včasné námitky, na které správní orgán reagoval žádostí o předložení nejruznějších dokumentů, aniž by se jimi věcně zabýval.
6. Dne 28. 11. 2016 vydal správní orgán prvního stupně platební výměr, jímž bylo žalobci uloženo zaplatit dlužné pojistné ve výši 2 552 Kč a penále ve výši 11 371 Kč. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání s tím, že je neurčitý, nesrozumitelný a pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelný, neboť z něj není zřejmé, za kterého zaměstnance a který měsíc měl žalobce pojistné hradit. Napadeným rozhodnutím však bylo odvolání žalobce zamítnuto.
7. V písemném vyjádření v podané žalobě žalovaná navrhl, aby žaloba byla zamítnuta s tím, že napadené rozhodnutí vytykávanými vady vadami netrpí. Jak ve vyjádření žalovaná uvedla, veškeré platby na zdravotní pojištění zaslané žalobcem byly použity v souladu s § 15 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb., což bylo uvedeno v kontrolní zprávě, s níž byl žalobce seznámen. Žalobce je veden v evidenci plátců zdravotního pojištění jako zaměstnavatel podle § 2 odst. 2 zákona je povinen si sám vypočítat výši pojistného a jako zaměstnavatel je povinen odvádět část pojistného

za své zaměstnance a současně odvádět i tu část pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec srážkou z jeho mzdy.

8. Pojistné se platí za jednotlivé kalendářní měsíce a odvádí se na účet zdravotní pojišťovny. Podrobný rozpis plateb obsahovala zpráva o výsledku kontroly placení pojistného a penále a přehled plateb pojistného a penále, které slouží jako podklad pro vydání platebního výměru. Samotný platební výměr, tudíž odůvodnění neobsahuje. Podobně jako v daňovém řízení správce daně, ani žalovaná není povinna stanovit za žalobce, v jaké výši je povinen zdravotní pojištění platit.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“, nebo jen „soud“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Jak se podává z obsahu správního spisu, žalobce byl zpraven o výsledku kontroly placení pojistného na veřejné zdravotní pojištění a dodržování ostatních povinností plátců pojistného zprávou ze dne 29. 8. 2016.
11. Pokud jde o výsledky kontroly, nebyly zjištěny nedostatky v oznamovací povinnosti podle § 10 zákona č. 48/1990 Sb., nebyly zjištěny závady ve stanovení vyměřovacích základů u jednotlivých pojištěnců podle § 3 zákona č. 592/1992 Sb.
12. Bylo zjištěno porušení oznamovací povinností podle § 25 odst. 3 zákona č. 592/1992 Sb. v platném znění s tím, že žalobce opakovaně neposílá přehledy; od osmého měsíce roku 2015 nebyla zaslána žádná hlášení, ačkoliv je stále přihlášen 1 zaměstnanec, a to pan Jelínek. Za období od srpna 2015 tak nebylo možné provést kontrolu, neboť žalobce jako plátec pojistného opakovaně neplní svoji zákonnou povinnost zasílat měsíční hlášení.
13. Pokud jde o kontrolu plateb ve smyslu § 2 a § 5 zákona č. 592/1992 Sb. bylo zjištěno, že žalobce zaměstnával jednoho pojištěnce žalované, dluh za období od 1. 12. 2003 do 31. 12. 2004 ve výši 6750 Kč byl odepsán z důvodu promlčení.
14. Jeden pojištěnec žalované byl zaměstnáván v období od 1. 9. do 31. 1. 2013 a 1 od 1. 1. 2015 dosud; veškeré platby byly dle § 15 odst. 2 zákona použity v pořadí: pokuty, přírážka k pojistnému, nejstarší nedoplatky pojistného, běžné platby pojistného. Penále až do července 2011 bylo odepsáno z důvodu promlčení, dlužné pojistné za kontrolované období za pojištěnce činilo celkem 10 814 Kč a penále 10 933 Kč. Součástí zprávy o výsledku kontroly je přehled plateb pojistného.
15. Dne 15. 9. 2016 podal žalobce námitky proti výsledku kontroly placení pojistného na veřejné zdravotní pojištění, v nichž uvedl, že nikdy nevedl účet u Komerční banky uvedený ve zprávě, jako své bankovní spojení, zahájení provedení kontroly mu bylo oznámeno pouze za období od 1. 3. 2014 do 31. 7. 2015, platby je podle zákona možné započítávat v pořadí zákonem stanoveném, není však možné, aby platba za konkrétního pojištěnce byla započítána za pojištěnce jiného. V roce 2015 nelze provádět kontrolu za období od 1. 1. 2004. Žalobce nesouhlasil s výši zjištěného dluhu za období od 1. 1. 2014 do 31. 7. 2015 a trval na tom, že za období od 1. 3. 2014 do 31. 7. 2015 žádný dluh na pojistném mít nemohl.
16. V reakci na podané námitky správní orgán prvního stupně vyzval žalobce, aby předložil evidenci zaměstnanců - pojištěnců žalované v pracovním nebo obdobném poměru, která musí obsahovat jméno, příjmení, rodné číslo, datum vzniku a ukončení pracovního poměru, doklady o plnění

oznamovací povinnosti podle § 10 zákona č. 48/1997 Sb., přehled úhrnu příjmů po jednotlivých pojištěncích zúčtovaných jim v kontrolovaném období, výplatní listiny, mzdové listy (doklady o vyúčtovaných mzdách), seznam zaměstnanců - pojištěnců žalované, za který je plátcem pojistného stát, seznam zaměstnanců - pojištěnců žalované, u kterých je vyměřovacím základem skutečně dosažený příjem, evidenci pracovních úrazů a doklady dokazující plnění ustanovení § 45 odst. 4 zákona č. 48/1997 Sb.

17. Následně dne 19. 10. 2016 žalovaná vydala Oznámení o zahájení správního řízení ve smyslu § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve věci dlužného pojistného a penále za opožděnou úhradu pojistného, které je plátcem povinen hradit podle zákona č. 592/1992 Sb. V oznámení byla stanovena doba kontrolovaného období od 1. 1. 2004 do 20. 8. 2015, určena výše dluhu, sdělení o navýšení penále za každý den prodlení, bankovní spojení za účelem úhrady pojistného a penále. V oznámení byl žalobce dále poučen o oprávnění k nahlédnutí do spisu a písemného vyjádření do 10 dnů ode dne doručení oznámení s tím, že ve stejné lhůtě je oprávněn označit důkazy na podporu svých tvrzení a po jejím marném uplynutí bude vydáno rozhodnutí.
18. K doručenému oznámení podal žalobce vyjádření, v němž uvedl, že datum 19. 10. 2016 jako den kontroly úhrad je zcela mimo kontrolované období - doba od 1. 8. 2015 do 19. 10. 2016 vůbec nebyla předmětem kontroly. Příloha zprávy o výsledku kontroly se nekryje s kontrolovaným obdobím a je nesrozumitelná. Pojistné a penále ve výši stanovené ke dni 31. 12. 2011 je promlčeno, za období od 1. 1. 2012 do 31. 7. 2015 mu dluh na pojistném nevznikl, ani není povinen hradit penále v rozsahu uvedeném v oznámení. Dosud neobdržel srozumitelný přehled, ze kterého by bylo zřejmé, že měl za toho, kterého zaměstnance a ten který měsíc cosi neuhradit, a tak ani není možné (bez těchto konkrétních údajů) označovat důkazy o opaku.
19. Správní orgán prvního stupně následně vydal platební výměr, v jehož odůvodnění konstatoval, že žalobce nepředložil žádné doklady, jimž by bylo vyvráceno, že dluh na pojistném, zjištěný kontrolou jeho placení, vznikl.
20. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání, v němž (ve znění jeho doplnění), namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, když z něho není dostatečně zřejmé, které skutečnosti má pobočka žalované za prokázané a proč, o které konkrétní důkazy opřela svá skutková zjištění, jakými úvahami se při hodnocení těchto důkazů řídila a jak věc posoudila po právní stránce. Dále vytkl napadenému rozhodnutí neurčitost a nesrozumitelnost s tím, že není zřejmé, že měl za toho kterého zaměstnance a ten který měsíc cosi neuhradit, jak uvedl, platby je sice možné započítávat ve stanoveném pořadí, ale to neznamená, že by mohla být uskutečněná specifikovaná platba za určitého konkrétního pojištěnce započítána na platbu za pojištěnce jiného. Žalobce dále namítl, že se nedozvěděl na úhradu jakých konkrétních nedoplatek nebo závazků měly být specifikované platby uskutečněné ve sledovaném období použity s tím, že to může být dáno rovněž skutečností, že žádné takové neexistují.
21. K obsahu žaloby je městský soud nejprve nucen konstatovat, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. *rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 AfS 104/2004 – 54*). Ve správním soudnictví není soud oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body. Pokud tedy žalobkyně své námitky vznáší toliko v obecné rovině, může na ně soud reagovat pouze srovnatelnou mírou konkrétnosti.
22. Žalobce namítá, že žalovaná nerozhodla o odvolacích důvodech. Podle § 89 odst. 2 správního řádu, *odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřiblíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*

23. Žalobní námitka není důvodná.
24. Jak se podává z obsahu napadeného rozhodnutí, žalovaná vyšla ze zjištění, že kontrolované období bylo dle kontrolní zprávy období od 1. 1. 2004 do 31. 7. 2015; splatnost pojistného za měsíc červenec 2015 byla 20. srpna 2015. Datum kontroly úhrady pojistného nijak nesouvisí s již provedenou kontrolou.
25. Příloha kontrolní zprávy je zcela standardní a je z ní patrný postup správního orgánu prvního stupně při výpočtu penále z dlužné částky, jakož i, která část penále je promlčena. Splátlost penále nastává okamžikem uhrazení dlužné částky pojistného.
26. Den splatnosti je rozhodující pro počátek promlčecí doby celého penále.
27. Dále v napadeném rozhodnutí uvedla, že i když do 31. 12. 2011 byla promlčecí doba 5 let, při splatnosti penále od 1. 1. 2012 je promlčecí doba již 10 let. Penále se nepromlčuje, pokud v období nedošlo k uhrazení pojistného, neboť ještě nenastala jeho splatnost. Zdravotní pojišťovna je povinna přijaté plnění pojistného zaúčtovat na nejstarší dluh na pojistném, který není promlčen. Bylo tedy možné zúčtovat platby došlé v roce 2012 na platby až do roku 2007, účtováno bylo maximálně 2 roky zpět. Nedošlo k porušení při zaúčtování plateb v důsledku promlčení.
28. Všechny povinnosti na pojistném za období do listopadu 2011 byly uhrazeny nejpozději v měsíci dubnu 2012, tedy dříve než byly promlčené.
29. Dne 18. 3. 2010 byl dluh na pojistném ve výši 0 Kč a veškeré penále do tohoto dne bylo promlčeno a žalovaná penále do této doby nevymáhá.
30. Dne 10. 5. 2012 byla provedena úhrada pojistného ve výši 1 350 Kč, která byla zúčtována na povinnost uhradit pojistné ve výši 1350 Kč za měsíc únor 2010 se splatností 22. 3. 2010. Penále z této částky je promlčené, neboť splatnost nastala 10. 5. 2010 a promlčecí doba penále končila 10. 5. 2015.
31. Další platba ve výši 1 350 Kč byla připsána dne 6. 3. 2012, po účinnosti novelizace zákona, když byla účinná promlčecí doba 10 let. Platba pojistného byla zaúčtována oproti povinnosti uhradit pojistné ve výši 1 350 Kč za období měsíce březen 2010, se splatností 20. 4. 2010. Penále promlčené není, neboť jeho splatnost nastala dnem 6. 3. 2012. Od tohoto období lze penále vymáhat.
32. Další platby, které přišly na účet žalované, nemají vliv na výpočet penále. Dne 3. 11. 2016 byla na účet žalované připsána 12 platbami celková částka ve výši 8 262 Kč (6×459 Kč a 6×918 Kč). Celková výše dlužného pojistného po odečtení plateb ve výši 8 262 Kč činí ke dni vydání platebního výměru 2 552 Kč a penále ve výši 11 371 Kč.
33. K námitce žalobce, že z rozhodnutí není zřejmé, že měl za toho, kterého zaměstnance a ten, který měsíc cosi uhradit (žalobce ovšem uvádí neuhradit) žalovaná konstatovala, že podrobný rozpis obsahovala zpráva o výsledku kontroly placení pojistného a penále a přehled plateb pojistného a penále, které slouží jako podklad pro vydání platebního výměru. Obojí žalobce prokazatelně obdržel.
34. Žalovaná poukázala na § 2 odst. 2 zákona, podle kterého je výši pojistného plátce povinen si sám vypočítat, ze znění citovaného uvedeného ustanovení dovodila, že plátce pojistného má mít přehled o výši plateb, které na veřejném zdravotním pojištění uskutečnil, a to i bez vyúčtování, které mu bylo zasláno.
35. K námitce žalobce, že je nepřípustné, aby platba byla započítána za jiného pojištěnce, odkázala na § 15 zákona č. 592/1990 Sb. v němž se uvádí, „doplatek pojistného“ a „splatný závazek“ jako celek. Nevyloučila proto možnost započítání platby za jiného pojištěnce.

36. Z uvedeného vyplývá, že žalovaná se vypořádala s každou odvolací námitkou žalobce. K tomu městský soud konstatuje, že obecně o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, též rozsudek č. j. 2 Ads 33/2003 - 78). Rovněž to je případ rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24). Povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).
37. Napadené rozhodnutí dostojí všem požadavkům, které jsou z hlediska přezkoumatelnosti jeho odůvodnění a povinnosti vypořádat se s odvolacími námitkami na něj jak zákonem, tak i na něj navazující judikaturou kladený.
38. Rovněž námitku porušení zásady dvojinstančnosti řízení nelze označit za důvodnou.
39. Podle § 53 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2017, *na rozhodování zdravotních pojišťoven ve věcech týkajících se udělení předchozího souhlasu podle § 14b, vydání povolení podle koordinačních nařízení, náhrady nákladů podle § 14 odst. 2 až 4, přírůžek k pojistnému, pokut a pravděpodobné výše pojistného a ve **sporných případech ve věcech placení pojistného, penále, vracení přeplatku na pojistném a snížení záloh na pojistné se vztahují obecné předpisy o správním řízení, nestanoví-li tento zákon jinak. Ve správním řízení zahajovaném na návrh pojištěnce se rozhoduje též ve sporných případech o hrazení částek podle § 16b; k návrhu pojištěnce přiloží doklady o zaplacení doplateků za částečně hrazené léčivé přípravky nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely, které se započítávají do limitu podle § 16b, ze kterých vyplývá, že limit podle § 16b byl překročen. Zdravotní pojišťovny rozhodují ve věcech přírůžek k pojistnému, pokut a ve sporných případech ve věcech placení pojistného a penále platebními výměry. Odvolání proti platebnímu výměru ve věcech dlužného pojistného nemá odkladný účinek. (zvýrazněno soudem).***
40. Podle § 90 odst. 5 správního řádu, věta první, *neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.*
41. Jak konstatoval Nejvyšší správní řád v rozsudku ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6As 28/2018-34: „*pokud zákon v konkrétním případě právo podat odvolání zakotvuje, vytváří tím legitimní očekávání účastníků řízení, že je budou moci využít. V takovém řízení je proto třeba respektovat „zásadu dvojinstančnosti“ správního řízení (náleží Ústavního soudu ze dne 16. května 2007, sp. zn. IV. ÚS 493/06, č. 79/2007 Sb. ÚS). Správním řádem formulované základy změny rozhodnutí v odvolacím řízení je proto nutno vždy důsledně dodržovat.*“
42. V rozporu se zásadou dvojinstančnosti je, pokud žalovaný svým postupem způsobil účastníkovi, jemuž se rozhodnutím ukládá povinnost, újmu v důsledku ztráty možnosti se odvolat. Taková situace v projednávané věci nenastala.
43. Skutkový stav, jak byl správním orgánem prvního stupně zjištěn, přičemž jeho skutková zjištění byla výslovně a jasně formulována ve zprávě o výsledku kontroly placení pojistného, jehož součástí je přehled plateb pojistného, je rovněž podkladem napadeného rozhodnutí. V něm se neobjevují nová skutková zjištění a ani překvapivé právní závěry, žalovaný neshledal důvod pro zrušení ani změnu napadeného platebního výměru (§90 odst. 1 správního řádu). Vydaným rozhodnutím žalovaný - v návaznosti na odvolací námitky - podrobněji formuloval důvody rozhodnutí o dlužném pojistném a penále, naopak je platební výměr v tomto ohledu strohý a opírá se právě o zcela konkrétní údaje vyplývající ze zprávy o výsledku kontroly a její přílohy.

Takový postup je správný a přípustný (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 31. 8. 2007, č. j. 4 Ads 29/2007 – 85, nebo nověji ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6Ads 134/2012-47) a do práv žalobce nebylo zasaženo.

44. Nad rámec uvedeného se Městský soud v Praze ještě cítí povinen připomenout, že § 25 odst. 4 zákona č. 592/1992 Sb., ukládá zaměstnavateli povinnost vést průkaznou evidenci o uskutečněných platbách pojistného. Na žádost příslušné zdravotní pojišťovny jsou povinni předložit údaje rozhodné pro výpočet pojistného včetně rodného čísla každého zaměstnance.
45. Nelze klást k tíži žalované, že žalobce ani na výzvu nepředložil žádný z požadovaných dokladů pro účely provedené kontroly.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

46. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
47. Výrok o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. března 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje XX